

som der her kan være Tale om, vil Intet gjøre. — Flere ærede Medlemmer have med Hensyn til det store kongelige Bibliothek ønsket, at man var gaaet noget videre og havde faaet sat igjennem, at det blev holdt aabent endnu længere Tid; jeg tror dog, at man ved den Forøgelse af Tiden, som nu er opnaaet, har afhjulpet de væsentligste Mangler, og, at man foreløbig bør see Tiden an, om det ikke er tilstrækkeligt. Forfaavidt et æret Medlem har omtalt, at der var den Mangel ved Bestyrelsen af de to store Bibliotheker, at de ikke conferere med hinanden, tror jeg ikke at tage fejl, naar jeg siger, at der ialfald i flere væsentlige Punkter, og navnlig med Hensyn til Valget af Bøgerne, der anskaffes, finder Conference Sted, endog saavidt jeg veed, bestemte Dage om Ugen. — Hvad Forslaget under Nr. 39 angaaer, er jeg bleven i høieste Grad forbauset ved at høre af den ærede Minister, at det Vederlag for Sædtillæg, som efter den almindelige Lønningstov vil tilfalde Theatret, vil naae en Sum af c. 22,000 Rd. Jeg oplyste før, at den høieste Sum, det virkelige Sædtillæg nogensinde har naaet, var ca. 26,000 Rd., og hvis virkelig Vederlaget for Sædtillægget skulde naae op til 22,000 Rd., tror jeg, at man har været for rundhaandet ved Fastsættelsen deraf. Jeg veed ikke, om der ikke mulig skulde være en Feil ved den ærede Ministers Beregning, men han har jo behudet et Forslag til 3die Behandling om Nedfættelse af Vederlaget for Sædtillægget, og ved Drøftelsen af dette Forslag vil der, før Udpalget blive Leilighed til at overveie og undersøge, hvorvidt man virkelig antager, at det maa give en saadan Sum. Naar den ærede Minister meente, at man, paa Grund af, at han har behudet et saadant Forslag, kunde lade de 15,000 Rd. staae ved 2den Behandling, stemmer det ikke med Praxis i Folkethinget; jeg tror, at man, i saadanne Tilfælde, pleier at lade den store Sum gaae ud og oppbeie vedkommende Ministers Forslag om en mindre. — I Forbindelse hermed skal jeg omtale Forslaget af 3 ærede Medlemmer af Thinget om Tilskudet til det kongelige Theater; men jeg tror ikke, at jeg behøver at opholde mig ret længe derved. Det

ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) kjender vist ikke rigtig Forfjellen mellem Skuespil og Skuespilkunst, og jeg vil anbefale det ærede Medlem at see at faae Djnene aabnede for den Forfjæl, som er derimellem. Dertil har han god Leilighed, medens han opholder sig i Kjøbenhavn. Det er jo overhovedet en af de bedste Maader, hvorpaa vi stakkels udenbyes Rigsdagsmænd kunne forfriske os, medens vi ligge her i Exil, at besøge det kongelige Theater. Naar det ærede Medlem benytter dette Middel til at søge at faae Djnene aabnede for, hvad Skuespilkunst er, saa vil han vist blive mere tilbøielig til at gaae ind paa den Betragtning, hvorpaa Theatret som Statsanstalt er bygget. Kongeligt er nemlig Theatret, fordi det hidtil har været og er, hvad det forhaabentlig fremtidigt vil vedblive at være, en Kunstanstalt. Det er dets eneste Udkomst til at støttes af Staten. Naar det har denne Charakter, er det nemlig af den største Betydning for vort nationale Liv og for en vigtig Green af Litteraturen, nemlig den dramatiske. Men dermed er det ikke sagt, at det skulde være Blomsten af den aandelige Cultur, det er ikke min Mening, og jeg tror tillige, at den bedste Tid for Theatret er forbi, men haaber dog, at det vil kunne vedblive at være en Kunstanstalt. En Betingelse derfor er det, at det ikke skal komme til at jage efter den størst mulige Indtægt; thi stilles det saaledes, saa nødes det til at pirre og tilfredsstille den slette Smag ved Spectakelstykker, og laade Farcer, og for ikke at stilles saaledes, maa det have det Tilskud, som nu i en lang Række af Aar er anseet nødvendigt for at give det en uafhængig og betrygget Tilværelse. Det maa derhos med nogen No. kunne stole paa dette Tilskuds Vedbliven, uden at hvert Aars Finantslovs-Forhandling skal bringe det i Fare. Man har nu været enig om at give et Tilskud af 50,000 Rd. hvert Aar siden 1856—57. Vel er der flere Gange fremkommet Forslag om at nedtætte det; men disse Forslag ere altid bleepne forkastede, og selv Theatercommissionen, som dog har maattet høre saameget for at være gaaet Theatret for nær, har dog meent, at dette Tilskud er nødvendigt for at bevare